

Κείμενο

ΑΝ. Ἦδη καλῶς, καί σ' ἐκτός αὐλείων πυλῶν
τοῦδ' οὔνεκ' ἐξέπεμπον, ὡς μόνη κλύοις.

(20) ἸΣ. Τίδ' ἔστι; δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος.

ΑΝ. Οὐ γὰρ τάφου νῶν τῶ κασιγνήτῳ Κρέων
τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;

Ἐτεοκλέα μὲν, ὡς λέγουσι, σὺν δίκη
χρησθεῖς δικαίᾳ καίνόμῳ, κατὰ χθονός

(25) ἔκρυσσε τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς,
τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν
ἀστοῖσί φασιν ἐκκεκηρῦχθαι τὸ μῆ

τάφῳ καλύψαι μηδέ κωκῦσαί τινα,
ἔἄν δ' ἄκλαυτον, ἄταφον, οἴωνοῖς γλυκὺν

(30) θησαυρὸν εἰσορώσι πρὸς χάριν βορᾶς.

Τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα σοί
κάμοί, λέγω γὰρ κάμῃ, κηρύξαντ' ἔχειν,
καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν
σαφῆ προκηρύξοντα, καὶ τὸ πρῶν μ' ἄγειν

(35) οὐχ ὡς παρ' οὐδέν, ἀλλ' ὅς ἂν τοῦτων τι δρᾷ,
φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.

Οὕτως ἔχει σοι ταῦτα, καὶ δεῖξαι τάχα
εἴ' εὐγενῆς πέφυκας, εἴ' ἐσθλῶν κακή.

Ἡ Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!